

“Stăpânul secretelor” rupe tăcerea

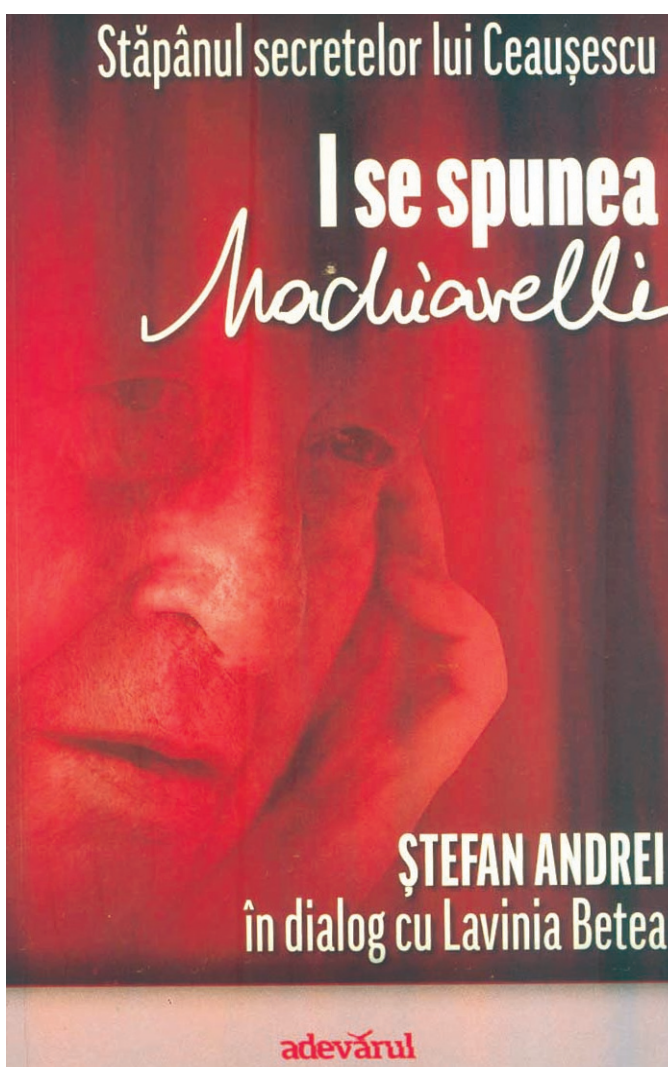
Omul din umbra lui Ceaușescu, ex-ministrul de externe, Ștefan Andrei, dezvăluie în noua sa carte, taine ale dictaturii comuniste de până în '89. “Stăpânul secretelor lui Ceaușescu. I se spunea Machiavelli” este interesant prin autenticitatea cu care vorbește despre adevăratele jocuri politice ale României comuniste. Ștefan Andrei își poartă cititorul prin culisele regimului Ceaușescu, dar și prin cele ale vieții private de demnitar comunist. “Stăpânul secretelor” s-a născut într-o zi de 29 martie, zi în care s-a născut, cu zece ani mai târziu, și soția sa, actrița Violeta Andrei. A fost o vreme când Ștefan Andrei era socotit omul-cheie al promovării politicii externe românești, iar Ceaușeștii urmăreau să-l aducă în familie. L-au sfătuit să divorțeze, urmărind să-l aibă de ginere. Numai că n-a fost să fie așa. Violeta și Ștefan deși nu s-au cununat la biserică, au făcut în 1961 o nuntă cu 40 de persoane la... ștrandul partidului din Floreasca, nași fiind soții Burtică. Mai târziu, fiul lor, Călin, acum diplomat la post în Italia, a fost botezat într-o biserică din București. Când s-a căsătorit l-a ales ca naș de cununie pe Mădălin Voicu, continuând astfel o tradiție, căci violonistul Ion Voicu, prieten cu Ștefan Andrei, a botezat pe aproape toți copiii din

“Primăverii”. Carte-document, “Stăpânul secretelor”, dezvăluie destule secrete de la „curtea Ceaușeștilor”. Aflăm cum erau ședințele CPEx: dominate de monologurile lui

împreună Ceaușescu și Andrei pe actualul bd. Mircea Eliade ca și micile dezvăluiri că fostul dictator își ținea cuvântările la pupitrul lui Carol I, adus din Peleş, și că nu bea nicio-

similare și în țările Tratatului de la Varșovia. În concluzie, trebuiau alte conduceri în acele state. Șahnazarov mai adăugase: “Tovarășul Ceaușescu are boala lui Andropov, diabetul îi atacă rinichii. E proces ireversibil și duce la moarte”. A doua zi, a continuat: “Când ați avut discuția și masa la vila din afara Moscovei, tovarășul Ceaușescu a mers la toaletă. Ai noștri i-au studiat urina”. De obicei, când mergea în URSS, Ceaușescu lua un inginer chimist, cu misiunea de a turna un lichid în toaletă. Dar atunci, n-a putut să-l aducă și pe chimist. Când am venit în țară, i-am spus, de față cu Bobu și cu Elena : “Gorbaciov urmărește schimbări fundamentale și în țările socialiste”.

Ștefan Andrei își reamintește și că în primăvara lui '89 puterea se aștepta la schimbări. “Manifestațiile din toamnă i-au prins nepregătiți și pe Ceaușești și pe membrii CPEx. Cât despre instigările premergătoare din Iași la revoltă, cepexiștii au aflat abia în închisoare. Convins că situația de la Timișoara nu prezenta pericol, Ceaușescu a plecat la Teheran, vizită stabilită din vară, fiindcă președintele Afganistanului îl rugase să-l ajute să se înțeleagă cu fracțiunile pro-pakistaneze și pro-iraniene. Plecase să-i împace pe ei, convins că acasă nu erau motive de îngrijorare. (L.lv.)

Ceaușescu în fața unei asistențe mute, cum generalul Pacea era flebeștea Elenei Ceaușescu, dar și cum au fost marginalizați Trofin, Burtică și Ion Iliescu și îndepărtat Sergiu Celac. Interesante sunt și plimbările pe care le făceau

dată cafea. Ștefan Andrei relatează și că aflase la CAER, în 1988, de la la Șahnazarov, consilierul lui Gorbaciov, despre sfârșitul lui Ceaușescu. La Moscova se aprecia că perestroika n-a mers, deoarece nu putea să învingă fără schimbări